

vi ubetinget have givet det Samtykke, som Regjeringen forlanger af os, saa vilde der i det Dieblik, dette Votum var givet, blive et tomt Rum; hvori der ikke gjaldt nogen Bestemmelse med Hensyn til Fællesanliggender; der vilde blive nedlagt en Myndighed i Regjeringens Haand til, paa hvilken som helst Naade den vilde, at give Fællesforsatningen, hvor efter dieblikkeligt indtraadte Forandringer i Grundloven. Men veed da den ærede Premierminister ikke, hvilke Indflydelse der kunde gøre sig gjældende i en saadan Periode? Veed han ikke, hvilke Magter der da kunde komme i Bevægelse og søge at udøve en stor Indflydelse? Mange Menneskers Fordeel og Interesse staae i Forbindelse med det afsluttede Regimente. Troer den ærede Minister da ikke, at de, hvis Fordeel og Interesse staae i Forbindelse dermed, jo nok skulde være virksomme, naar en saadan ubetinget Myndighed til at ordne de fælles Anliggender først var nedlagt i Regjeringens Haand? Og er der ikke allerede Spør til, at en saadan Indflydelse vil søge at gøre sig gjældende? Har ikke allerede en anden Landsdeels Repræsentation andraget paa, at Absolutismen maatte blive gjenindført, ikke alene med Hensyn til Fællesanliggenderne, ikke alene med Hensyn til dens egne særlige Anliggender, men ogsaa med Hensyn til vore egne særlige Anliggender? Og er det ikke muligt, at de samme Anskuelse kunde gøre deres Indflydelse gjældende, naar vi selv havde skabt et saadant Tidrum, hvori Regjeringen havde hele Myndigheden? Jeg er overbevist om, at vore holdsteenste Brødre have troet at imødefomme vore Døfter ved at gøre dette Andragende; dengang de selv vare i en revolutionair Tilstand, da troede de om os, at vi ogsaa vare i en revolutionair Tilstand; nu, da de selv bevæges af en stærk absolutistisk Stemning, antage de formodentlig ogsaa det Samme er Tilfældet med os her. Jeg er imidlertid overbevist om, at, naar Bevægelsen har lagt sig Noget, da ville ogsaa de staae sig til No i Døfter om et constitutionelt Monarchie, og at den nu indtraadte Svingning i Opinionen kun er en nødvendig Modsvingning til den tidligere Svingning, der førte dem hen i Revolutionens Arme. Men

paa en Tid, da en forandret Stemning i hvin Landsdeel endnu ikke ret har funnet daane sig, vilde det være høist betænkeligt at give Regjeringen en Bemyndigelse som den foreslaaede. Og hvem sikrer os for, at ikke Udlandet saa blander sig ind i dette Spørgsmaal? Hvem sikrer os for, at der ikke, naar først Regjeringen har en saadan Myndighed, da vil komme de meest indtrængende Forestillinger fra Stormagternes Side til Kongen om, at han dog maatte lade være at bortgive den Magt, som han saaledes atter havde faaet tilbage ved Rigsdagens eget Votum? Hvem sikrer os derfor? Hvem kan beregne de Kræfter, som strax ville komme i Bevægelse i det Dieblik, Rigsdagen ved sit Votum havde givet en saa stor Myndighed hen til Regjeringen? Hvem sikrer os, at det nuværende ærede Ministerium, som vistnok har den bedste Hensigt, endnu bestaaer uforandret til den Tid, og at det nye Ministerium i Fællesforsatningen optager de folkelige Rettigheder, som nu ere indrømmede den danske Rigsdag? Hvo sikrer os det? Hvem veed, om Hans Majestæt Kongen maaskee ikke kunde været borttrykket til den Tid? Skulle vi da under denne de menneskelige Tings Ubestændighed og Foranderlighed gaae hen og opoffre det, som engang er os givet af Hans Majestæts Naade? Vilde vi ikke staae beskæmmede for Historiens Domstol, om vi selv aabnede Afgang til, at vore Rettigheder under forandrede Tidsforhold paa en saadan Naade kunde berøves os? Og, hvad der er værre end det — thi Historiens Kjendsgjerninger ere ofte vaanskelige at bedømme, — vilde vi ikke staae beskæmmede for vor egen Samvittighed, staae som de, der letfindigen havde bortkastet et Folket givet dyrebart Gode? Det er derfor, at jeg paa det Bestemteste maa tilraade at stemme mod det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 52.

Formanden: Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgfreds har Ordet for at gøre en kort Bemærkning.

G. Winther: Den ærede sidste Taler vilde maaskee ikke have lagt saamegen Varme i sine Udtalelser, hvis han havde vidst det, som jeg nu vil sige ham. Saaledes, som Sagerne nu staae, kan jeg ikke fastholde det af mig